

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Cserepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő napoként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felére 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapesten** Lang Lipót, Haasenstien és Vogler (Jaulus); **Dukés és Mezei**, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstien és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukés M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse-**Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Brassó, 1890. május 6.

(+) Régóta nem foglalkoztatta közvéleményünket annyira egy a ház asztalán fekvő törvényjavaslat, mint a kir. táblák decentralisatiojára vonatkozó. Annyi az érdek, melyet a javaslat közvetlenül érint, annyi város, annyi magán személy van az ügy mikénti megoldása által legfontosabb ügyeiben érdekelve, hogy nagyon is természetes, ha százezer szem feszült várakozással néz a Sándor-utcai rozszant országház felé, melyben egyrészt a magyar állam törvénykezésének modern alapon való újjászervezését, de másrészt annyi fennálló, megszokott és sokakra létkérdéssé lett állapot romba döntését kezdi.

Minden reformnak ez a kísérője. Minden reformnak vannak áldozatai, vannak mátyurjai; a haladás — fájdalom — nem lehetséges áldozat nélkül. Epen Németországban voltam, mikor az addig, a hány ország, annyiféle pénzlábat a márka-rendszerrel helyettesítették, rövid idővel azután egy vén anyóka gyümölcs-árusnőtől szőlőt vásárolk s midőn kérdem, mennyibe kerül, azt mondja, adjak érte, a mennyit tetszik; mert ő az új pénzzel amugy sem tud számolni és megcsalhatom, ha akarom, akárennyit mond is, azután pedig keservesen kifakadt a pénzreform ellen; ő — úgy mond — elhiszi, hogy az új pénz jobb mint a régi, de csak egyet nem tud megérteni, miért nem lehetett volna e reform behozatalával addig várni, míg a mostani öreg emberek, kik abba magukat beleélni többé nem képesek, meg nem halnak! Az érvelés nagyon együgyű és mégis nemcsak meghatónak találtam, de kifejezést nyer benne pregnánsan a fentebb kimondott általános igazság is, hogy minden haladásnak előfeltétele, hogy az egyes óhaját, érdekét alárendeljék a köznek.

Aggodalommal tekint a Budapesten meghonosodott kir. táblai bíró, kit Budapesthez köt annyi, talán családi, talán más érdek is, a jövő elébe, mely Nagyvárad vagy Temesvárra vetheti őt, mely intézkedésnek ha nem enged önkényt, még régi szolgálat által nyert nyugdíj-igényét is elveszti. S hány város számított majdnem egész bizonyossággal arra, hogy

kir. táblának székhelyévé lesz, s a képviselőházi tárgyalások e reményeket mindazon áldozatkészség daczára, melyet a város kifejtett volt, hogy vágyait teljesedve lássa, romba döntik. Sok fájdalmat, sok keserűséget fog a törvény megalkotása okozni, de az idő mulik s gyermekeink, unokáink már csak áldásait fogják érezni; sőt reméljük, megérjük még mi magunk is, hogy hazánk törvénykezésének elavult alkotmányát a modern kor szellemének megfelelő, gyors törvénykezési eljárásnak, a szóbeliségnek behozatala váltja fel, mi hazánk felvirágzásának egy rég érzett akadály.

A képviselőház május hó 2-iki ülésében kezdte meg a nagyfontosságú törvényjavaslat tárgyalását, melyet az alábbiakban főbb vonásaiban ismertetünk. — Chorin előadó kifejti az elveket, melyek a reform életbe léptetését már most teszik szükseggé, úgy az okokat is, melyeknél fogva a decentralisatio a szóbeli eljárás behozatala előtt létesítendő. Végül kifejtette azon okokat is, melyeknél fogva az igazságügyi bizottság nem járulhatott hozzá a táblák székhelyeinek tervezetét módosító javaslatokhoz.

A függetlenségi párt részéről Polónyi a mellett emelt szót, hogy a törvényszékek szervezésének reformját a törvénykezési eljárás reformjának kell megelőznie; a tudós igazságügyi miniszter ur ezt kell, hogy maga is tudja; ha mégis más eljárást követ, úgy ennek oka csak abban kereshető, mert jutalmazhatni és büntethetni akar. A függetlenségi párt általánosságban mégis elfogadja a javaslatot, mert abban a szóbeli eljárás behozatalának zálogát látja, de harmadik olvasásánál ellene fog szavazni, ha a párt által javasolt módosítások nem fognának figyelembe vétetni.

A táblák székhelyeinek tervezett felosztását bírálva, a felvidéki városok, nevezetesen Besztercebánya mellőzése miatt emel szót és javasolja, hogy a temesvári és nagyvárad tábla helyett csak egy állittassék fel és pedig Aradon. Részletesen bírálja a szónok továbbá a javaslat 13., 19., és 20. §-ait a kuria elvi határozatainak revíziójáról, a bírának a táblák decentralisatioja alkalmából való nyugdí-

jaztathatásáról és a bírák áthelyeztetetéséről különbeni elbocsáttathatásuk joga mellett.

A mérsékelt ellenzék részéről elsőnek Horváth Lajos szólalt fel, ki ugyan kíváncsabbnak tartotta volna, ha az új szervezettel egyidejűleg az új eljárás is behozatott volna. Az új eljárást életbe léptetni ugyan ez esetben is csak az új szervezet meghonosodása után lett volna szabad, de a reform ilyképen keresztülve, logikusabb egészet képezett volna. Ezen és a táblák tervezett székhelyei ellen való kifogásai daczára pártja elfogadja a javaslatot, mint első lépést a reformok terén.

Horváthnak tetszéssel fogadott felszólalása után folyton növekedő nyugtalanság mellett Veszter szólalt fel; a javaslatához hozzájárul, de fájlatja annak szerfelett merev álláspontját az eddigi táblabírákkal szemben. A kuria elvi határozatainak revízióját is nagyon aggodalmasnak találja. Végül semmikép nem helyeselheti a táblák székhelyeinek tervezett megválasztását, szerinte Brassó- és Kanizsának okvetlenül kellett volna táblát adni.

A függetlenségi párt részéről még Holló szólalt fel, kinek nyilatkozata annyiban nevezetes, mert ő volt az egyedüli, ki általánosságban sem hajlandó a törvényjavaslatához hozzájárulni.

Miután a szabadelvű párt részéről Hertelendy szólalt fel, ki szintén egy Kanizsán állítandó tábla mellett emelt szót, délután 2 órakor a fontos reform-javaslat első napi vitája véget ért.

A szombati ülésben a törvényjavaslat általános tárgyalása befejeztetett, s az egyhangúlag elfogadtatott a részletes vita alapjául. Csátár Zsigmond újból felhasználta az alkalmat, s különböző a javaslatához nem tartozó tárgyak feletti keserűségének engedett szabad folyást, de a tárgyhoz is szólott, a mennyiben Aradot ajánlotta az egyik tábla székhelyül. Mocsáry Lajos, a phil-nationalista, úgy találta, hogy a nemzetiségek érdekeit nem óvja eléggé a törvényjavaslat s e szempontból kívánja a székhelyek másképp való felosztását. Erre Szilágyi Dezső igazságügyi miniszter emelt szót s fényes beszédben védelmezte tör-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A fehér kaméla.

— Angol történet. —

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros.

(Folytatás.)

2. Westbourne Grove.

A Westbourne Grove nem berek, mint neve sejtetné, hanem csak néhány fával benőtt sétat hely a Bayswater-átjáró hosszában, egy kisebb Regent-Street sok üzlettel, kedvelt gyülekezőhelye különösen e városrész női lakóinak. Főképp szelvénykereskedők, nyugalmazott indiai tiszték és zsidók laktak s kivált ez utóbbiak, férfiak és nők egyaránt, minden szép délután négy óra tájban összegyűlekeztek itt.

Ezekon kívül nagy lassan járogattak itt indiai ápolónők meglehetősen számú gyermekkel; törődött tiszték, boglyas ficzkók vontak szekérkében; itt árulgatják hamis ékszereiket az öreg, piszkos, hosszú szakállú zsidók a szende kisasszonykáknak; ott kóborog egy-egy pap megtisztelő nimbuszszaal jámbor hitfeleinek kíséretében; gyöngé lábu vendégek nagyító üvegeikkel az ablakok alatt ide-oda köszöntgetve; komolyan, kimérten vonulnak el egyes nevelőintézetek szánalomra méltó növendékei, kíváncsian nézegetve a kirakatokban

a sapkákat, kalapokat, fülbevalókat s egyéb drágaságokat; az egész kövezetet fölsepri a hölgyek ruhájának hullámozó uszálya.

Ide jutottam barátom lakásából, eleinte kocsin, azután gyalog; a fényképet minden alkalmas pillanatban ismételten nézegettem s mindig szebbnek, tökéletesebbnek találtam. Szememre hánytam ugyan magamnak saját balgaságomat, nevetséges vállalkozásomat, de azzal vigasztaltam magamat, hogy okosabb embereket még vakmerőbb lépésekre is ragadott a szerelem örvénye, — és aztán tovább folytattam romantikus fölfedező utamat.

Igen jól tudtam czéomat, de a megvalósítás tekintetében teljességgel nem bírtam tisztába jóni. Fénykép-terem egész rakás volt Westborne Groveban, de Maynard barátom sem egyikre, sem másikra nem adott semmi tájékoztatót. Kérdezősködjem-e hát mind egyikben, vagy abban a reményben, hogy valahol csak meglelem a párját, menjek végig mind a kirakatokon?

Hosszu habozás után arra határoztam magamat, hogy minden műtermet bejárok. Hanem mindenütt s nem is mindig a legudvariasabb módon, elutasítottak. Néhol nagyon megvárakoztattak, másutt meg nagyon érthetően adták tudtomra, hogy bármely solid üzlet

oda teszi czéjét a hátlapra; még azt is hallanom kellett, hogy az illető művész sokkal jobb műveket szokott készíteni, mint a minőt én mutattam neki. Ez utóbbi kifogás egész büszkeségemet fölkorbaécsolta; kezdtem szégyenleni, hogy azt az isteni képet mindenféle avatatlan szemnek meg kell mutatnom, épen azért elhatároztam, hogy egyelőre elnapolom a további kutatást s e közben kitudakolok Teddy barátomtól némi bővebb felvilágosításokat. Talán rábírhatom, hogy velem együtt jöjjön el ide Westbourne Grove-ba, bizonyos emlékeknek ily módon csak föl kell ébredniök benne. Ha pedig ez az eszköz is csütörtököt mond nekem, a kitartás és elhatározott cselekvés emberének még mindig fenn marad megszakított fölfedező utam tovább folytatása.

Másnap be is állítottam ismét Teddyhez, de nem találtam a legjobb hangulatban arra, hogy kérdezősködhettem volna. Csak annyit tudtam meg, hogy Bayswaterbe hajtatott, ott egy üzletben szivarát vásárolt, az üzlet közelében meglátta a fényképet, megtetszett, megvásárolta s ismét kocsira ült, a nélkül hogy emlékezni tudna a helyre. Beszélgetésünket pedig megint azzal fejezte be, hogy balga viseletem miatt kigunyolt.

Ujult remények között indultam ismét fáradságos,

vényjavaslatát az ellene felhozott vádak ellen, kivált Polónyi érvelését devalválván maró gunylyal, annak a miniszter személye ellen fordított élet a leghatározottabban visszautasítván.

Miután Polóny mentegetődzött, s Szilágyi a mentegetődzést tudomásul vette, a ház elfogadta a törvényjavaslatot általánosságban.

A törvény egyes intézkedései, nevezetesen a táblák székhelyeinek meghatározása, előre láthatólag heves vitákra fog még alkalmat szolgáltatni; az általános benyomást, melyet a javaslat a házra tett, már ma is meg lehet ítélni; az határozottan kedvező volt, s Szilágyi igazságügyminiszternek egy fényes diadalát jelenti.

A brassó-háromszéki vasut.

A kereskedelmi miniszter — mint annak idején jelentettük — ápril 18-án betérjesztette az országgyűlés elé a brassó-háromszéki helyi érdekű vasutról szóló jelentését, melyet — mivel reánk nézve kiváló fontossága — egész terjedelmében közlünk. A miniszter jelentése így szól:

A székelyföldi vasutak létesítése már hosszabb idő óta gondoskodásom tárgyát képezi s ha e tekintetben is nem kellene számolnom az ország pénzügyi helyzetével, részemről már korábban oly irányban tettem volna javaslatot, hogy ezen, a helyi érdekű fontosságot messze túlhaladó vonalak állami költségen építtessenek ki. Minthogy azonban a fenforgó viszonyok között ezen vonalaknak állami költségen való megépítését kilátásba nem vehettem, örömmel ragadtam meg azon mozgalmat, mely a székelyföldi vasutak különböző részeinek létesítésére nézve a közelebbi érkeeltség körében megindult s az ügy iránti meleg érdeklődést tanúsítottam ezen törekvések iránt.

Immár a székelyföldi vasutak egy részének létesülése biztosítottnak tekinthető s ezzel mindinkább közeledünk azon cél felé, hogy a vasuti közlekedéstől ez idő szerint távol Székelyföld a gőzmozdonyu közlekedési hálózatba bevonassék.

Az 1887. év folyamán ugyanis hidvégi gróf Nemes János, Horovitz Sámuel, Maurer Viktor és Adám Károly előmunkálati engedélyt kértek Zernestől Brassóig és Brassótól Seps-Szentgyörgyön át Kézdi-Vásárhelyig építendő h. é., továbbá a Brassótól Hosszúfaluiig vezetendő gőzmozdonyu közuti vasutvonalakra, s miután részükre az engedélyt megadtam, az e vonalakra vonatkozó műszaki műveleteket elkészítették és 1888-ban fölterjesztették.

A nevezett vasutvonalak közigazgatási bejárása — a vonatkozó tervezetek megfelelő átdolgozása és kiegészítése után — 1889 évi február hó 25-én és a következő napokon fogánatosított, az engedélyezési tárgyalások pedig 1889 évi május hó 29-én és 31-én, illetve 1890 évi február hó 3-án, 5-én és 6-án tartattak meg.

de határozottan kellemes fölfedező utamra. Mentül biztosabbnak hittem azonban céloim elérhetését, annál fájdalmasabban gondoltam arra a lehetőségre, hogy egy szerencsésebb talán megelőzhetett, imádott ismeretlen szépségem tán már az övé, talán épen e pillanatban csüng csókjával ajakán, holott az én vágyó szemem csak az élettelen képet nézheti. A féltékenységek e kinzó képzelgéseit által üzve, meggyorsítottam lépéseimet. Most immár nem tartottam attól sem, hogy egyik-másik művész sértett hiúságában hidegen, gunyosan, vagy épen megvetéssel utasít el; stoikus nyugalommal daczoltam a legérzékenyebb sértésekkel.

Ijedve tapasztaltam azonban, hogy drága fényképem a sokféle s nem is mindig óvatos érintések miatt lassanként elmosódó, az eredetihez méltatlan külsőt vett föl; elhatároztam tehát, hogy róla színes és sokkal nagyobb méretű másolatot készíttetek. E célból egy elismert fényképész műtermébe léptem.

»Nagyobbitott másolatot?» — kérdé a művész, hosszasan elnézegetve a képet. — »Azonnal megkaphatja, uram; de hát nem rendelte-e meg már előbb?»

»Nem!» feleltem elbámulva, »csak most akarom megrendelni.«

»Jól van, jól; itt lesz rögtön, csak kérem, szíveskedjék követni engem.«

A szomszédszobába vitt és ott — ó minő meglepetés! — a kép színezett és nagyobbitott másolata tekintett reám a festő-állványról. Mily elbűvölten álltam meg e még egészen új, ragyogó festmény előtt, csak e színek varázsolták még igazán eléim az imádott drága kincset egész szépségében.

»Ez az, a kit oly régóta hiába kerestem! De hát kicsoda e nő?» — kérdezém türelmetlenül.

E bejárás eredményéhez és az engedélyezési tárgyalásokon létrejött megállapodásokhoz képest a 1/2. alatt másolatban csatolt engedélyokmányt gróf Nemes János és érdektársainak, mint engedélyeseknek a mai napon kiadtam.

Ez engedélyokmány általában véve azonos rendelkezéseket tartalmaz azon engedélyokmányokkal, a melyek a helyi érdekű vasutak részére kiadatni szoktak.

A szóban forgó vasutvonalak eltérő viszonyaira vonatkozó határozmányokat pedig van szerencsém a következőkben tisztelettel előadni:

A »brassó-háromszéki helyi érdekű gőzmozdonyu vasutak« elnevezés alatt engedélyezett s a 2. 1/2. alatt tisztelettel csatolt tervvázlatban kitüntetett vonalak a jóváhagyott terv szerint összesen mintegy 119.2 kilométer hosszúságban építendőek ki és pedig a Zernestől Brassóig és Brassótól Kézdi-Vásárhelyig tervezett fővonal hossza mintegy 101.2 kilométer, a Brassótól Hosszúfaluiig tervezett szárnyvonal hossza pedig mintegy 18 klm. leend.

Ugy a fővonal, mint a szárnyvonal szabványos nyomtávval lesz kiépítendő s olykép berendezendő, hogy a vonatok óránként a fővonalon 40 klm., — a szárnyvonalon pedig 30 klm. legnagyobb sebességgel közlekedhessenek.

A pálya alépítménye egy vágányra készíthető; a legnagyobb emelkedés vagy esés a fővonal zernest-brassói szakaszán 10‰-t, a brassó-kézdivásárhelyi szakaszán a 6‰-t, a brassó-hosszúfalusi szárnyvonalon pedig a 25‰-t meg nem haladhatja: a kanyarodásoknak félátmérője a fővonalon 250 méternél, a szárnyvonalon és pedig Brassó város belterületén 40 méternél, Brassón kívül 60 méternél kisebb nem lehet.

A pálya szabványszerű koronaszélessége a fővonalra 4 méterben, a szárnyvonalra 3.8 méterben van megállapítva; az alkalmazandó s aczélból gyártandó sínek a fővonalon folyóméterenkint 23.6 kilogrammnál, a szárnyvonalon pedig 17.4 kilogrammnál könnyebbek nem lehetnek s függő sinkötés alkalmazása mellett oly sűrűn rakott és legalább 2.2 méter hosszú tölgy-vagy telített bükk-talpfákon helyezendőek el, hogy igénybevételük a fővonalon 5,000, a szárnyvonalon pedig 4,000 kilogramm keréknyomás alatt négyzetcentiméterenkint 1,000 kilogrammot meg ne haladjon.

(Vége következik.)

Képkiallításunk.

III.

Eisenhut »Hadi zsákmányát« a hely szüke volta teszi élvezhetlenné. Bármily messze állunk, még felét sem kaptuk meg annak a távolnak, melyből az egész kép egyöntetű benyomást tehetne ránk. Pedig a képen két alak épen a színek ellentéte által hatna. Az arab seyk ott a középen, a maga kényuri fél-fekvő, fél-ülő helyzetében, hófehér öltözetben, mely különös képen emeli ki fekete szakállát: teljesen élvezhetlen

»Kicsoda?» ismétli a művész, kérdőleg függesztvén rám szeméit. »Ez azon kép nagyobbitott másolata, a melyet uraságod kezében tart.«

»Igen, igen,« — feleltem zavartan, s átlátván annak szükségességét, hogy itt óvatosan kell eljárnom, így folytattam: »a megbízást e nő egyik barátjának meghagyásából tettem, de a nő nevét nem ismerem.«

A művész megint gyanakodólag nézett rám, elővette megrendelő könyvét s ebben lapozva mondá: »Szíveskedjék csak megtenni a megrendelést, a nevet tüstént megtaláljuk.«

Megmondtam, hogy épen olyan másolatot kívánok, mint amott az a kép, s hozzátettem azt az ürügyet, hogy meglepetés akar lenni, tessék tehát lehetőleg titokban tartani a dolgot, legalább az első megrendelő előtt.

»Ime,« — szól azután barátságosabban, a hogy észrevette a bankjegyet, a melyet előlegkép elébe tettem »itt van a teljes cím: Miss Vane, Worcester Square 28, Hyde-Park, W.

Szivem hangosan dobogott, a vér arczomba szökken. Tehát kisasszony, talán még szabad?! Gondolám s új reménysugár csillant föl előttem; de igyekeztem uralkodni izgatottságomon s színlelt közömbösséggel kérdeztem:

»A hölgy maga rendelte meg a képet?»

»Az,« — volt a válasz.

Megköszönve szívességét, elsiettem s a címet folytonosan, félhangosan ismételve, barátom lakására mentem.

(Folytatása következik.)

a közelség miatt. Látjuk a vastagon odamázolt fehér szint, mely itt-ott fakónak tűnik fel a helyett, hogy ragyogna. A leány már nem oly szembetűnő, mert kisebb alak, s mert nem a színek contrastja, hanem az arcán kifejezett daczos érzelmek által kell, hogy hasson. Kár, mert e kép a szebbek közül való. Hanem pótolja mindenkinél a távolság okozta illúzió hiányát a műértelem: s kész az elégtétel. Hanem térjünk át egy oly képre, melyről legelőbb kellett volna szólni, mert a kiállítás fénypontját teszi. E kép »XV Lajos és Du Barry hercegnő«-t ábrázolja s Benczur Gyula híres festőnk compositiója. Sokat kellene e képről szólnunk s még sem mondottunk volna el mindent. Ezért röviden. A képen két alak áll előttünk, egy kifejezéssel arcukon: XV. Lajos és híres udvarnokja Du Barry hercegnő. XV. Lajos a Bienaimé, a nagyon szeretett, arcán az élvágynak leirhatatlan kifejezésével. Nézzük meg csak ez arcot. Nincs rajta egy izom, egy gödröcske, mely ne hirdetné hangosan a XVIII. századbeli francia udvar sülyedségét, romlottságát. Az a mosoly, mely a »Nagyon szeretett« ajkai közül játszadozik, az az élvezet tekintet, melyet Du Barryra vet, Benczur ecsetéhez méltóan fejezi ki a XVIII. század egész szellemét. Du Barry hercegnő méltó kiegészítője ez arcznak. Egész valóján egy eszme nyer kifejezést: az élv. Hófehércsü, bal felől azzal az ingerlő fekete tapaszszal; gömbölyű karjai, ülő helyzete, a rokokó kerevet buja párnázata feleslegessé tesznek minden kommentárt. A két arcon egy kifejezés látható, s e kifejezésben mégis mi nagy a különbség! Lajos arcán az a főri hódolat, párosulva az előkelő eleganciával, melyet csak a XVIII. század ismert; Du Barry arcán a fensőség, melyet ez emberre gyakorol, teljes mértékben nyer kifejezést. S mit mondjunk a színezésről! Nézzük csak meg azt a selyem ruhát, mely Du Barry tagjait fedi; azt a tömör arany asztalt a hercegnő mellett; azt az összhangot, mely az egészen előmlik s egy célra: a képen kifejezett eszme érzékelhetővé tételére szolgál.

Arczkép és tanulmányfő is van egy néhány kiállítva. Ezek közül különösen Sárdit kell kiemelnünk, a ki br. Jósika Lajos arczképét igen sikerlten állítja elének. E képre tekintve, mindenki megismeri rajta a nemes aristokratát s a sportmant. Igen sikerült Miess Frigyesről egy tanulmányfő. Ha e czondrás öltözetű egyénre tekintünk, észre kell vennünk azt a stílt, mely által Miess különbözik festőtársaitól. Nem szeret élesen megvilágítani, s ezért kerüli az élénk színeket. Kerüli még akkor is, ha genreképet fest, mint észlelhetjük ezt a »kovácsműhelyben« cz. képén. E képen vázolt alakok egészen homályban vannak. A műhelybe kívülről csak egy oldalról jut be fény, s az is halványan világít meg egy törött edényt. Balról az izzó vas csak mattféhérségével mutatja az izzást. Igen sikerültek Vastag György, Gerhardt Alajos arczképei.

Nagyobb számban vannak állatképeink. Ezek közül Thoren Ottó s Pállik Béla válnak ki. Thoren különös kedvvel festi a szarvasmarhát s a lovat. Pállik az ürüt. Azok a sehweiczer tehének, melyek itt-ott szét-szorva legelnek, meglepő tanulmányt árulnak el, mig Pállik mechanikai uton is igyekszik érzéki csalódásunkat fokozni. A birka szórénak szennyes fehérségét oly hiven utánozza, hogy még az a mattság is látható, mely ez állat szórét annyira jellemzi. Önkéntelenül feltámad bennünk a kérdés: hova tűnt a festék fénye, melyet az olaj okoz? Pállik ezt úgy éri el, hogy a még nedves képet durva itatós papírral fődí be, mely aztán feliszszá az olajat s csak a kopott fehér szint hagyja ott. Erre festi aztán a nyakon a kövérség által keletkezett félkör alakú ránczokat s a ránczok mögé az árnyékot! Ép oly meglepők Vastagh Géza kutya-képei.

Hasonló passióval festi Mészöly Géza a tehenet, nála a fő a táj gondos rajza. Két balatoni tájat látunk tőle tehennel. A harmadik kép a »Peti malom« szintén mutat fel pár derék állatot. E képen különösen az alkony hangulata meglepő. A háttérben a malom, sötétzöld facsoportban rejtelkedve, előtte a víz, s itt-ott az esthomályba belebámuló schweizer tehének, nyugodtan állva és kérődzve. Az a víz a benne elmosódottan visszatükröződő árnyékokkal különösen művésziileg van festve. S aztán az egészen előmlő nyugalom! Ha e képre tekintünk, önkénytelenül eszünkbe jut egy angol író jellemző mondása: a falut az Isten teremtetette, a várost az emberek.

A katalogusba egy képet látok bejegyezve »Vanitas« czímmel Basch Gy.-tól. Ez, hanem állatkép is, bizonyára csendéletet ábrázol. Megkeresem a képet, s nem tudom megfajteni, hogyan jelölhet egy üde női arcz ilyen fogalmat! Hanem aztán rájövök a megfejtésre. Ott van Vanitas, egy tükörbe bámulva csontos arczával, sötét szemüregével. Az az előbbi kép »Elvira« akar lenni

— tehát a katalogusba egy fatális sajtóhiba csuszott be. No, hanem Elvira Elvira marad, a míg aztán ő is Vanitássá lesz s a sajtóhiba elenyészik.

Hanem ideje lesz áttérni a tájképekre, a kiállítás fénypontjára.

Ha ezeket nézzük, fenséges panoráma nyílik meg szemünk előtt. Mintha egy magaslaton állnánk, melyről a természetet ezer változatban szemlélhők! A természet maga áll itt szemünk előtt, a maga neztelen nyugalomban, ezerféleképen fejezve ki a rajta elterülő hangulatot. Itt már hiában keresünk határozottan kifejezett eszmét. Itt csak hangulatot találunk, a művész hangulatát, mint a zenében. Némely kép szemléletével valami fájó borulat lepi meg lelkünket, — a végtelennek homályos érzete. Másiknál a verőfény derült hangulata lep meg, s örülünk, mint örül a napfénynek a szabad természet.

Van olyan kép is, mely a bizarr színezésnél fogva elnémitja a lelkünkben keletkező hangulatot, s kérdést támaszt benne: ha vajjon áll-e előttünk ilyen színben a természet?

Tekintsünk csak a Szirmai-féle képekre. Ott van egy »Hajóvontatás Budafokon«, ott a másik »Átkelés a Tiszán«; mindkettő tulságosan világos, s elárulja, hogy Szirmai rendkívül szereti a világos kéket. Világos kék e képeken az ég boltozata, a víz, a parton heverő kövek. Pedig ez a szín nem rokonszenves; hidegen hagy. Bármily tökéletes legyen a rajz, a hatást elrontja a kivétel. Ilyen a »Libapásztor leány« is. A rajz, a szerkezet ellen nem tehető semmi kifogás, de annál több a színezés ellen. Itt a tarló kopott színe az uralkodó, melylyel kirívó ellentétet képez a dusan odafestett pipacs. Ez az ellentét bizarr s a legtöbb szemlélőt hidegen hagyja. Mily más benyomást tesz Spányi Béla »Őszi hangulata«! Az erdő széle az ott legelő juhokkal, a sárgult falevél, s a levél hullás! Talán senki se festette e jelenetet hangulatosabban, kedvesebben; talán senki sem találta úgy el azt az érzést, mely ilyenkor a költői hajlamu kedélyben felébred, s melyet Tompa mesterien így fejez ki:

»Hervadásból, fényből támad
Lelkemen e kedves bánat.«

Itt látjuk azt, hogy a festőnél is mennyire szükséges a költői érzés, a kifejező hangulat, mely a megérzékített jelenetbe lelket lehellen.

A mily mértékben szereti Szirmai a világos kéket, ép oly mértékben alkalmazza Györök a sötétet.

Nagyszámu kép van kiállítva Molnár Józseftől s Brodsky Sándortól, összesen 13, (8 Molnártól és 5 Brodskytól.) Mindkettőnek műveit a nagy tanulmány s a részletes kidolgozás jellemzik s e mellett érdekes ellentétet képeznek főképp a színezés és megvilágítás tekintetéből. Ez ellentétben nyer kifejezést a hangulat különbsége, melyet az egyes tájképekbe mintegy belefektetnek. Molnár szereti a sötétzöldet, az egyenletes, de nem markirozó megvilágítást. Brodsky ellenben a verőfényt kedveli, s ennél fogva a fák a világos zöld szín különböző variációjában tűnnek elő. Innen a benyomás eltérő volta. Molnár képein az alkony, Brodskyén a nappal derűje nyernek kifejezést s így annak hangulatába élénken játszik bele a komoly, ennek hangulatába a derült nap vidámsága. Ott a természet a hangtalan est nyugalma készül belemerülni, itt ellenben a vidám madárzene élénk harmoniájával olvad egybe. Ki tudná eldönteni, melyik a kedvesebb. Kedves mindkettő, s kedvesebb az egyik a másiknál a néző kedélyhangulatához képest. A művész hatása úgy is attól függ, mennyire tudja a maga hangulatát a közönségbe átültetni. Ha e hangulat nagyon általános, több ember lelkében nyer visszhangra; ha specialis, kevesebben fogják bámulni. Gondoljunk csak Szirmai képeire.

Hasonló derű ömlik el Aggházy képein.
(Folytatása következik.)

Román lapszemle.

A román kivándorlás erősen nyomja a »Gaz.« szívét. Polemizál a »Kolozsvár«-ral s azt állítja felőle, hogy nem írtózik ez a lap azt írni, hogy a román lapok okai annak, hogy: »a román nép gyűlöli hazáját és kivándorol.«

A »Gaz.« meg azt vitatja, hogy az üldözés és igazságtalanság kergetik ki a románokat a tejjel-méz-zel folyó Romániába, a hol a pórlázadás onnan származott, hogy a parasztokat tyukkal és kalácsal traktálták a bojér és haszonbérlo urak. Belopóznak hazánkba Romániából az emberkereskedők, elcsábítják a könnyen hívó román népet, ígervén nekik aranyhegyeket. A szolgabíró nyakon csipi az emberkereskedőket, megbünteti őket és a »Gaz.« ezt nem látja, hanem e helyett az üldözés (?), a jogtalan bánásban (?) keresi a

kivándorlás okát, sőt haragszik, hogy miért írják a magyar lapok azt, hogy a román lapok gyűlöltetik meg a néppel a szülőföldet. Pedig nincs oka a haragnak. Ugy a »Gaz.«, mint a »Tribuna« tulzó nemzetieskedői többet hajtanak a kivándorlásra, mint azok a képzelte üldözések. Ki? és hol üldözi nálunk a románokat, hol van számukra külön szigorubb törvény, mint hazánk más honpolgárai számára? Hogy ők sok bajt okoznak a nationak, azt látja mindenki, a ki dörögdelmes vezércikkeiket, szurkálódó ujdonságait és névtelen vidéki leveleiket eredetiben olvassa.

»Hajdan le valánk igazva — írja pl. a »Gazeta« — és nélkülöztünk minden emberi jogot; nyögtünk a jobbágyi lánczok alatt.« Hát ez nem áll. Hajdan is voltak oláh nemesek és parasztok. Nem áll tehát, hogy az egész natio jobbágy-lánczok alatt nyögött volna. Hajdan volt magyar nemes, de volt magyar paraszt is. Ebben a tekintetben egyformán állottunk. A fogarasi és hunyadmegyei oláh nemesek — boeri — meghazudtolják ezt a szóvirágot, mely nem egyéb, mint maszlag a könnyen hívók és a történelemben járatlanok elcsábítására.

Halljuk tovább. »Egy kincset, egy nép legdrágább kincset érintetlenül megőriztük, t. i. román nyelvünket.« Ez sem igaz. A románság úgy itt, mint Romániában a szláv nyelvet használta templomaiban. Nálunk a brassói szászok és I. Rákóczy György fejedelem nyomtatott legelőbb számukra román könyveket. Oláh- és Moldvaországban Máté és Lupuj vajdák I. Rákóczytól kértek és kaptak olyan nyomdászokat, a kik legelőbb román könyveket nyomtattak. Ime a történeti igazság!

Czenkalji.

NAPI HIREK.

Uj tanári állások. A brassói állami kereskedelmi akadémiánál és közép faipari iskolánál két rendes tanári állás szerveztetvén, azoknak a jövő 1890—91-ik tanévre leendő betöltése végett a vallás- és közoktatási miniszterium pályázatot hirdet. Ezen új állások egyikével a könyvviteltan, kereskedelmi ismeretek és levelezés, a másikkal a német és magyar nyelv tanítása van egybekötve, s melyekkel évi 1200 frt és 200 frt lakáspénz és ötödéves pótlék jár. A miniszteriumhoz intézett folyamodványok a fentnevezett intézetek igazgatóságához június hó 15-ig beküldendők.

Önképzőköri zárógyűlés. A helybeli kereskedelmi akadémia önképzőköre idei évről nyilvános ülését f. hó 11-én vasárnap d. e. 10 órakor a kereskedelmi akadémia nagytermében tartja meg.

Majális. A mint értesülünk, a brassói kereskedelmi akadémiának, valamint az ugyanazon igazgatóság alatt álló többi magyar iskoláknak (középfaipariskola, leányiskola stb.) tanulói e hó folyamán tavaszi mulatságot szándékoznak rendezni, mely iránt nemcsak a tanuló ifjúság, hanem azok szülői és ismerősei körében is már most élénk érdeklődés mutatkozik.

Hangverseny. Rust József, kit eddig mint jeles operaénekest ismertünk, szombaton a színházban rendezett bucsuhangversenyen ugyanilyen értelmes dalénekesnek mutatkozott. A hangversenyző Verdinek »Aida«-jából vett árián kívül egy-egy dalt énekelt Lassentól, Abtől és kettőt (»O Komm im Traum« és »Loreley«) Lisztől. Mint szerzemény különösen érdekes a két utóbbi dal, mely a kedély mélyéből merített dallamával és közvetlenségével akár Schumann dalai mellé állítható. Rust az említett dalokban elegendő alkalmat talált mindegyikünk által előnyösen ismert énekművészetét kifejteni; főleg ragyogó s üde felső hangjai, izléssel alkalmazott mezza-voce-ja, érzelemteljes előadása most is tapsokra és ismételt kihívásra találtak. A hangverseny erkölcsi sikerében nagy része volt még Popovici urnak, ki Wagnernek drámai élettől duzzadó nagy áriáját énekelte a »Bolygó hollandi«-ból s Krause kangversenymesternek, ki Svendsennek egy szerzeményét (Romance) játszotta hegedűn; mindkét szereplő már sokkal előnyösebben ismeretes a közönség előtt, semhogy művészetük bővebb méltatást igényelne. Az összes darabokat Lassel ur gyönyörűen kísért. Közönség kevesebb számban jelent meg, mint a mennyit az élvezetes, bár nem eléggé változatosan összeállított (a műsor hat száma között 5 férfiének!) hangverseny megérdemelt volna.

M.

Belépti díjak leszállítása a képkiallításban. A képkiallítás végrehajtó bizottsága szombati ülésében, tekintettel a kiállítás eddigi gyér látogatottságára, elhatározta, hogy a rendes belépti díjat 50 krról 30 krra szálítja le. Ezen újítás a mai napon lépett életbe. A végrehajtó bizottság ezen leszállítást azon reményben eszközölte, hogy közönségünk tömeges megjelenésével ár különbözet által beállott bevételi hiányt teljesen meg fogja szüntetni.

Részünkről örömmel regisztráljuk ezen újítást és hiszszük, hogy a bizottság reményében nem fog csalatkozni, mert igen sokan, kik a kiállítást már egyszer látták, szívesen fognak még 30 krt áldozni, hogy azt másodszor s esetleg harmadszor is megnézhessék.

Rendőri hírek. Tegnapelőtt este 7 és háromnegyed 8 óra közt a fővenyutczából a színház-utczába vezető uton egy arany óraláncz medaillonnal és órakulcsal együtt elveszett. A becsületes találó, ki 10 frtnyi jutalmat kap, kéretik az óralánczot a városkapitányságnak átadni. — Továbbá tegnap éjjel 2 és 3 óra közt az alsó sétaterről a nagy-utczába vezető uton egy ezüst, a fedélen emaillozott dohánytárcza elveszett, melyet szintén a városkapitányságnak átadni kéretik.

Halálozás. Mult hó 27-én halt meg és 29-én temették el Erhardt Teréz tatrangi áll. el. iskolai tanítónőt igen nagy részvéttel. A boldogult egy évig a türkösi, két évig a tatrangi áll. el. iskolánál működött elismerésre méltó eredménynyel. Mult év december hótól fogva súlyos és gyógyíthatatlan kór szegezte az ágyba, melyből a halál angyala szabadította meg. Édes atyja és hét élő testvérei közül a távolság miatt csak egyetlen nővére volt kinos és hosszas betegsége alatt mellette. A brassómezei tanítótestület hosszúfalusi és zajzoni köreinek tagjai Bede Dániel elnök vezetése alatt testületileg jelentek meg temetésén. A zajzoni kör diszes koszorút tett koporsójára »A feledhetlen pályatársnak«! felirattal. Koszorút tettek koporsójára Horkai Malvin pürkerezci áll. el. tanítónő és a zajzoni Laczin nővérek és a boldogultnak kisded tanítványai. A házánál tiszt. Török József tatrangi lelkész, a sirnál Tóth András tatrangi áll. tanító tartottak felette gyászbeszédet. A temetésen ott láttuk Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelőt és tiszt. Papp György zajzoni ág. ev. lelkészt, a három községből főleg a nők és az iskolás gyermekek nagy számmal voltak jelen és siratták meg a jobb sorsra érdemes, szerencsétlen tanítónőt. Áldás és béke lengjen porai fölött!

Uj áll. isk. épület Türkösen. Mint értesülünk, Türkösen mult hó 17-én tették le W ind t Lajos főmérnök és Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő jelenlétében az új. áll. iskola alapkövét, melyen azóta csángóvéreink hangya-szorgalommal dolgoznak. A f. év szeptember 1-re készen lesz a diszes emeletes épület s felszentelése ünnepélyesen fog megtartatni.

Tüzesetek. Köhalmi levelezőnk írja: Május 2-ik és 3-ika közötti éjjel 12 órakor a félrevert harangok lármája verte föl Köhalm lakóit. Ez alkalommal a felső-utczában Docz J. csüre égett le. Május 4-én vasárnap kora hajnalban újból tűzjelzés riasztotta föl a még csendes alvó lakosokat. Az oláh városrészben hatalmas tűzoszlopok emelkedtek az ég felé. A tűz a Rét-utczában egy szegény oláh asszony telkén keletkezett s a sűrűen egymás mellett álló csűrökön s gazdasági épületeken gyorsan terjedt tovább. Az épületekkel megrakott keskeny utczában csak a tűz lokalizálására lehetett gondolni. A tűzoltók derekasan működtek, szél se fújt, víz is volt kellő mennyiségben és mégis 8 csűr, 1 ház és több apró melléképület lett a lángok martaléka.

Szerkesztői üzenet.

Bisztray Domokos urnak Helyben. Mivel tudunkkal Brassóban „hivatalos lap“ nem létezik — a „Brassó“ legalább nem az — a beküldött költeményt őszinte sajnálatunkra nem közölhetjük. A szerk.

N y i l t t é r .*)

Nyilvános köszönet.

Alólirott indittatva érzem magam a brassói önkéntes tűzoltó-egyletnek gyors- és óvatos fellépéséért, melyet a péntek éjjel üzeletheziségemben kitört tüzeset alkalmával tanusított, s a melynek folytán tetemes kártól óvott meg, legmélyebb köszönetemet nyilvánítani.

Ugyancsak kötelességemnek tartom Kabál János rendőrnek, ki a tüzet észrevette s a legrövidebb idő alatt értesítette a tűzoltó őrseget, köszönetemet nyilvánítani. Ennek folytán egy tűzoltó testületnek, valamint említett rendőri közegnek becsületére válik, hogy tulajdonom megvédésénél oly lelkiismeretes és elővigyázatosan jártak el, hogy közbe lépésük folytán a legkisebb kárról sincs okom panaszkodni.

Tisztelettel

Dressnadt E. I.

*) Ezen rovat alatt mejelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Nyilvános köszönet.

Néhai okányi dr. Szilágyi Olivér országgyűlési képviselő ur a Magyar-Francia biztosító részvény-társaságnál biztosítva volt, halála után fizetendő

HUSZONNÉGYEZER FORINT tökére.

E társaság a biztosított tőkét a vonatkozó okmányok bemutatása után azonnal oly előzékeny pontossággal fizette ki, hogy csak kötelességet teljesít, midőn neki ezen előzékeny eljárásért a kedvezményezettek nevében a nyilvánosság útján is köszönetet mondok.

Budapest 1890, április hó 26-án.

Dr. Buzián Béla s. k.
h. ügyvéd, mint a hagyaték rendezője.

A „Nr. 1” szálloda

május 1-től ujon berendezve.

Konyhafőnöknő Baskovszkyné asszony.

Kitűnő borok.

Pontos kiszolgálás, mérsékelt árak.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor
Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 22 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. május hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frank	9-33	vétel 9-36	eladás
ezüstpénz à 20	9-30	9-34	"
Napoleon d'or (aranypénz)	9-38	9-41	"
Török lira	10-51	10-62	"
Arany	5-47	5-50	"
Orosz papírrubel	1-31	1-32	"

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthor Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETME NYEK.

Szám 854.—1890.

Hirdetmény.

A Brassó városi árvaszék mint egyezkedő hatóság által az 1877. évi XX. törvényezikk 250. §-a értelmében ezennel köz birré tétetik, miszerint Wächter Karolina urnő utáni vagyon kezelőjének önkéntes kérelmére a Széles - utca. 596. szám alatti házban a f. 1890. évi márczius hó 17-én elhalt özv. Wächter Karolina főispánné tulajdonát képezett ingóságok és pedig: butorok, pipereszerkek, konyhaeszközök stb., folyó 1890. évi május hó 16-án és esetleg a következő hétköznapiakon, mindig délelőtt 9—12, délután 3—6 óráig azonnali készpénz fizetés ellenében nyilvánosan el fognak árvereztetni.

Brassó, 1890. ápril hó 30-án.

(140) 2—3

A városi árvaszék.

Keresünk

minden állásbeli tisztességes embereket, kik törvényesen kiállított részleteink alapján sorsjegyeknek részletfizetésre leendő eladásával foglalkozni akarnak. A sorsjegyek pénztárainknál maradnak s nálunk minden időben megtekinthetők. Üzletünk már 25 év óta áll fenn a legszigorubb szoliditásban. — Legmagasabb proviziót adunk, összekötve premiummal és esetleg bizonyos fiatesssel. Ajánlatok Dirnfeld Testvérek társaságának bankházához intézendők Budapest, V., fürdő-utca 4. szám. (143) 1—2

Sz. 179.—1890.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a közhalmi tek. kir. járásbíró 24.—1890. számú végzése által baróthi Benedek Sándor javára alsó-rákosi Kádár István ellen 80 frt tőke s ennek 1879. november hó 2-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 49 frt 43 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság Zsigmond Mihály és Kádár Istvántól lefoglalt és 330 frtra becsült takarmány, bivalók, ökrök, lovakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a közhalmi kir. járásbíró 736./1890. sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Alsó-Rákosi község házánál leendő eszközölésére 1890. év május hó 12-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek esetleg a napi árfolyamon alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. — Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kőhalom, 1890. április 17-én.

(142) 1—1

Zachariás,
kir. bírósági végrehajtó

A legjobb

Brünni szöveteket

szállítja eredeti gyári árakon a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre
elég egy szelvény 3.10 meteres, azaz
4 bécsi röl hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- 4-80 frt. közönséges
- 7-15 frt. finom
- 10-50 frt. finomabb
- 12-40 frt. legfinomabb

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyökhöz, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható ezernaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó áruért s pontos szállítáért
kezeség vállaltatik. (57) 22—40

Minták ingyen s bérmentve.

Máriazell gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési
raktár: Brády Károly gyógyszer-tára Kemsler (Morvaország).

Óvás! A valódi Máriazell gyomor cseppek sok féleképen utánoztatnak s hamisítanak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellékelt használati utasításán az is fel van tüntetve, hogy az Kemslerben, Guzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazell

Labdacok.

A Keményseklés és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásnak bizonyult labdacok is, sokféle képen hamisítanak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kemsler győgszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért. csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacok nem titkos szerek, a gyógyható, anyagalknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacok kaphatók

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J. Kelemen F. a »Fehér teplotomhoz« cz., Hornung Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H. és Kugler a Hygieához cz. gyógyszer-tárában, Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél; Hosszafalun Jekelius Gusztáv gyógyszer-tárában; Földvart Schneider Vilmos gyógyszer-tárában; Kőhalomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Seps-Szentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 18—43

Első erdélyi bank Brassóban.

Hirdetmény.

Az igazgatóság az általános óhajnak engedve, elhatározta, hogy az eddig használatban levő giro-levelek helyett f. év május 1-től kezdve takarékbetét könyveket fog kibocsátani.

Kivonat a határozatokból:

A legkisebb betét 1 frt.

A betétek kamatozása a betétek napját követő köznapon veszi kezdetét s végződik azon köznapon, mely a visszafizetési napot megelőzi.

Minden év június és december hó végén az egyes betétekre vonatkozólag a kamatok kiszámittatnak, s mint új betétek a tőkéhez csatolva gyümölcsöttenek, a nélkül, hogy a félnek erre vonatkozólag külön kérésére lenne szüksége.

Tőkevisszafizetések 500 frt értékig egyszerű kívánatra teljesítettnek; azonban

500 frtól — 2000 frtig három napi,

2000 " — 5000 " öt napi,

5000 " — 10,000 " tizenöt napi és

10,000 frton felüli összegeknél harmincz napi felmondási időnek kell a visszafizetést megelőzni.

A kamatláb további intézkedésig 4 1/2%-ban állapítottat meg, mely mellett azonban az intézet a 10% tőkekamat-adót maga hordozza.

(126) 7—*

Első erdélyi bank Brassóban.

Építetőknek fontos!

Van szerencsénk a t. cz. közönség tudomására hozni, hogy mindennemű építészeti tervek elkészítését és az építészeti szakmához tartozó kérdések megoldását, továbbá építkezések, beton-munkálatok, vízlecsapolások, nedves falazatok száraz állapotbani, vízvezetékek stb. stb. helyreállítását, a legutányosabb árak és a kellő biztosíték adása mellett elvállalunk. Szolgáltatásainkat igénybe venni szándékozók, sziveskedjenek a buzasoron 558. sz. a. található építészeti irodánkhoz fordulni.

Ugyanitt első minőségű Portland és Roman cement kapható zsákokban a legutányosabb árban.

(124) 4—6

Gärtner és Mazuchi.

Ezen annyira kedvelt, eddig legjobbnak elismert gyógyhatású hajtószert, orvosi kitűnőségek által mint nélkülözhetlen házi szer legjobbnak ajánlatik, különösen altesti bajoknál, vértörődés, aranyeres tüdő-, vese- és scrophulosos bántalmaknál, hidegláz, köszvény, bőrkítség, dugulás stb ellen. Rákóczyvíz, minden fűszer, ásványvíztáron friss töltésben minden fűszer, ásványvízkereskedésben, a legtöbb gyógyszer-tár és gyógyfükereskedésben.
(112) 6—10

A forgalmi igazgatóság:
Losertestvérek. Budapest.

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.